

Michaela Pálka Plachká :: studovala na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, dále obor kompozice na AMU v Praze u Juraje Filase. V rámci studia absolvovala stáž na Universitě der Musik und darstellende Kunst ve Vídni a zúčastnila se dalších mezinárodních kompozičních kurzů. V roce 2018 dokončila postgraduální studium na AMU v Praze u Michala Rataje. Ve svých skladbách se nechává inspirovat literaturou i výtvarným uměním. Zajímavým obohacením pro její tvorbu je v také práce s lidmi, s energií, vnímání různých dimenzí světa a bytí a cyklická povaha života.

Sky, clouds, mountains :: „Skladba vznikla v rámci volného cyklu skladeb inspirovaných horami. Prolínají se v ní tři základní roviny - hutná (clustry), jemná a brilantní. Ve skladbě ponechávám v určitých místech prostor pro volnější interpretaci až improvizaci. Často pozoruji nebe nad horami ze svého balkónu. Blankytná modř, na které plují oblaka, je jako nekonečné vědomí, jsoucno, částečně překryté skrumáží myšlenek. Některé se stále vrací, jiné těkají, ohlušují, vytváří hustou mlhu. Za ní ale stále - podobně jako kulisy v divadle - existuje věčná, nehybná a možná i moudrá modř.“

29. 11. 2023

**kostel sv. Vavřince, Hellichova 18, Praha
19.30 h**

fragile-sky

Jacob Veldhuis

Night and Day (1992)

Ondřej Štochl

Il sogno fragile (2023)

Jiří Lukeš

Bagately pro klarinet a akordeon (2020)

Tomáš Pálka

space-silence-spirit (2021) / *premiéra*

Toshio Hosokawa

In die Tiefe der Zeit (1996)

Michaela Pálka Plachká

Sky, clouds, mountains (2023) / *premiéra*

účinkují: **ensemble Konvergence & hosté**

Hanuš Axmann (j.h.) :: basklarinet, David Danel (j.h.) :: housle, Ondřej Štochl :: viola,
Egli Prifti :: klavír, Jiří Lukeš :: akordeon

koordinátor dramaturgie: Tomáš Pálka & Jiří Lukeš

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

www.konvergence.org

fragile-sky :: Křehkost čehokoliv... myšlenek, věcí, vztahů... Jakmile se člověk ponoří do tajů existence, je možné, že zjistí, že křehké je - a nebo může být - opravdu úplně všechno, co ho obklopuje nejen vně, ale i uvnitř sebe sama. Metaforou křehkosti může být v jistém smyslu nebe. K němu totiž často člověk vzhlíží, když hledá vyrovnaní, odpovědi na otázky, touhu po něčem vzdáleném nebo třeba po něčem ne snadno dosažitelném. Dnešní koncert je určitým zrcadlem nás samých: křehkost bytí či hledání porozumění v nebeském odrazu.

Jacob Veldhuis :: také známý jako Jacob TV, je holandský avantgardní klasický skladatel, narozený ve Westerlee. Ter Veldhuis upřednostňuje tonální, melodické kompozice: „Svou hudbu opeřím cukrem,“ říká. Mnoho z jeho děl staví melodie kolem samplů lidského hlasu, jako ve skladbě Steva Reicha *Different Trains*. Sám svou hudbu popisuje jako *avant pop*.

Night and Day :: „Nápady na toto dílo vznikly během mého pobytu v Darmstadtu v létě roku 1992. Každý den jsem cestou z hotelu do koncertního sálu a zpět několikrát projížděl tramvají centrum města. Pozoroval jsem klid noci a pulsování dne. V *Night & Day*, stejně jako v mnoha svých skladbách, se snažím o jednoduchost pomocí základního materiálu: kvinty a kvarty v zádumčivém úvodu (noc). Poté následuje *tanec* dominanty a subdominanty kolem jakési toniky, z níž defilují melodické a rytmické tvary v nejrůznějších variacích. Basklariet a akordeon vstupují do dialogu, který se nakonec rozplyne ve zvučnosti začátku, krásných nízkých rejstříků.“

Ondřej Štochl :: studoval na konzervatoři v Praze hru na violu a skladbu. Ve studiích pokračoval na hudební fakultě AMU v oboru skladba ve třídě Marka Kopelenta. Během studia se zúčastnil různých skladatelských kurzů. Jeho lektory byli např. Zygmunt Krauze, Paul Méfano, Vinko Globokar, Osvaldas Balakauskas nebo Guy Reibel. Zároveň získával četné zkušenosti na poli interpretace soudobé hudby. V posledních letech se profiluje zejména rozsáhlejšími prostorovými kompozicemi.

Il sogno fragile :: Takový sen voní svěží bezstarostností, chutná něžným pohlazením, svítí a zní, jako by nikdy neměl skončit... Přesto nám je určeno z něho vystoupit. Včas a dobrovolně (pak zmizí z přítomného času a zůstane vzpomínkou), anebo pozdě (z nutnosti, když se nám ven prostě nechce). Potom ale odejde sám, aby v lepším případě zbyla jen mlha a otazník. Může se pak stát i opakem toho, čím původně byl... Skladba byla napsána pro soutěž PJ 2023.

Jiří Lukeš :: studoval na Pražské konzervatoři skladbu a akordeon, na HAMU v Praze skladbu ve třídě Ivany Loudové. Několik let spolupracuje se skladateli při vzniku nových skladeb pro akordeon. V poslední době se zaměřuje na intermediální projekty. Jeho skladby zazněly na koncertech a festivalech v ČR, Evropě, Japonsku a Číně. V roce 2014 vysílala rozhlasová stanice Radio Beograd pořad věnovaný jeho akordeonové tvorbě. Podílel se rovněž na realizaci kompletní nahrávky akordeonového díla Petra Fialy.

Bagately pro klarinet a akordeon :: vznikly jako součást dramaturgie komorního projektu *Taneční inspirace*. Jsou postaveny na třech principech: systém rytmických patternů zvaný aksak, lapidárnost práce s hudební myšlenkou a pojetí obou nástrojů jako jednoho zvukového zdroje tvořící společný zvuk. Vzniká tak cyklus šesti skladeb propojených do jednoho celku, kde ve vývojové linii dochází k určitému zaostřování od celku na detail končící poslední bagatelou představující tři dlouhé velmi pomalu rozeznívané akordy.

Tomáš Pálka :: studoval kompozici na brněnské konzervatoři u Pavla Zemka Nováka a na HAMU v Praze u Marka Kopelenta a Milana Slavického. Je spoluzakladatelem, členem a předsedou skladatelského spolku Konvergence. V současné době se věnuje kompoziční tvorbě jako skladatel na volné noze a současně působí jako terapeut v lázeňské oblasti Bad Reichenhall.

space-silence-spirit :: Pandemie výrazně zpomalila tanec stroje času, připoutala nás k našim domovům a vytvořila tak i prostor pro vnitřní přemítání. Tiché, pokorné naslouchání své duši, nalézání vnitřní síly, otevírání neomezeného prostoru kolem i uvnitř sebe. Kód k uzdravování, klíč ke štěstí a příležitost k poznání i vědění, to vše je i v samotě obsažené (především v její intenzitě a kvalitě). Záleží jen, jak se je každý jednotlivý člověk schopen s neočekávanými skutečnostmi vyrovnat. Skladba, původně komponovaná pro Helix trio zazní v důsledku okolností až nyní v podání ansámblu Konvergence.

Toshio Hosokawa :: Narodil se v Hirošimě. Nejprve studoval hru na klavír a skladbu v Tokiu, poté od roku 1976 u Yun Isanga na Berlínské univerzitě umění. Vrátil se poté do Japonska, kde našel osobní styl inspirovaný klasickou japonskou hudbou a kulturou. Byl spoluzakladatelem a uměleckým ředitelem japonského festivalu soudobé hudby a byl rezidentním skladatelem na mezinárodních festivalech, jako je Benátské bienále, Lucerne Festival, Varšavský podzim a Rheingau Musik Festival. Ovlivnily ho japonské estetické a duchovní prvky, jako je kaligrafie, dvorní hudba a divadlo Noh, čímž *hudební výraz propůjčil představě krásy, která vyrostla z pomíjivosti*. Řekl: „Slyšíme jednotlivé tóny a zároveň oceňujeme proces, jak se tóny rodí a umírají: zvuková krajina neustálého *stávání* se, která je sama o sobě animovaná.“

In die Tiefe der Zeit :: „V posledních letech se zabývám hlubokým poslechem. Pomalé vposlouchávání se do vertikální krajiny zvuku. Uvažování o tom, odkud se zvuk bere, a jak vzniká. Jeho pomalé plynutí, které lze přirovnat k plynutí mraků na obloze. Chci posluchačům zprostředkovat svojí vizi zvuku jako něčeho, co nám umožňuje uvědomit si hloubku ticha. Basklariet reprezentuje ve skladbě mužský princip, jakýsi lidský hlas, akordeon pak princip ženský, všeobjímající soucitnou odpověď. Oba nástroje společně tvoří předivo imaginární zvukovosti. Skladba je věnována mým přátelům Juliu Bergerovi a Stefanu Hussongovi.“